ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 12 JULI 1973 [1]

L. Tontodonati
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 28-72

Samenvatting

Ambtenaren — Taak — Niveau — Niveau boven de rang — Aanvaarding — Handeling — Recht daarop — Afwezigheid daarvan
(Statuut van de ambtenaren, art. 5)

Dat een ambtenaar werkzaamheden van een boven zijn rang gelegen niveau verricht, kan met het oog op een eventuele bevordering in aanmerking worden genomen, doch geeft betrokkene geen aanspraak op een andere indeling.

In de zaak 28-72

L. Tontodonati, ambtenaar op het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek van Euratom te Ispra, wonende te Varese, Via Bligny 18, ten deze vertegenwoordigd door G. Pellicini, advocaat te Varese, en V. Biel, advocaat te Luxemburg, 71, rue des Glacis, te wiens kantore ten deze domicilie wordt gekozen,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur G. Pincherle, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur E. Reuter, 4, boulevard Royal te Luxemburg,

verweerster,

betreffende verzoek om nietigverklaring van de door verweerster implicite gegeven afwijzende beslissing op verzoekers klacht — strekkende tot plaatsing in de categorie B —

wijst

1 — Procestaal: Italiaans.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt: P. Pescatore, Kamerpresident, M. Sørensen en A. J. Mackenzie Stuart (rapporteur), Rechters,

Advocaat-Generaal: H. Mayras
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Overzicht van de feiten

Overwegende dat de aan het geding ten grondslag liggende feiten kunnen worden samengevat als volgt:

Na in 1958 op het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek bij de EGA-Commissie in dienst te zijn getreden, is de heer L. Tontodonati op 20 februari 1963 met ingang van 1 januari 1962 benoemd tot hoofdbeambte in de rang C 1, eerste salaristrap.

Bij arrest van 15 december 1971, gewezen in de zaak 17-71 (Jurisprudentie 1971, blz. 1062) verklaarde het Hof van Justitie het beroep dat verzoeker op 13 april 1971 tegen de Commissie had ingesteld omdat deze niet tot herkwalificatie en herindeling — met terugwerkende kracht — van zijn ambt in categorie B had willen overgaan, niet-ontvankelijk.

Met een klacht ex artikel 90 van het Statuut, gedagtekend 31 januari 1972, verzocht de heer Tontodonati de voorzitter van de Commissie hem met ingang van februari 1971 in de categorie B te plaatsen, stellende dat hij sedert januari 1971 verantwoordelijk was voor het inventarisbureau van de vestiging te Ispra, zodat er, in aanmerking genomen het beginsel van gelijke behandeling, het belang van de vestiging te Ispra, de reglementen van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek alsook zijn diploma's en de over hem uitgebrachte beoordelingsrapporten, gerede aanleiding bestond hem in de categorie B te plaatsen.

De Commissie bewaarde hierop het stilzwijgen, waarna de heer Tontodonati op 18 mei 1972 het onderhavig beroep tegen de Commissie instelde.

De inventarisdienst te Ispra maakte, althans tot mei 1971, deel uit van de afdeling bevoorrading en financiën van het Centrum. Officieel bestond aldaar niet de post van „chef de bureau"; de feitelijke leiding berustte bij een ambtenaar in de rang B 1, bijgestaan door een ambtenaar in de rang B 4 en door verzoeker.

Van juni 1969 tot oktober 1971 waren bedoelde ambtenaar in de rang B 4 en van januari tot mei 1971 de leidinggevende ambtenaar wegens ziekte afwezig. Korte tijd nadat deze laatste zijn werk had hervat werd hij — mèt zijn post — overgeplaatst naar de afdeling personeelszaken en administratie. Bedoelde ambtenaar in de rang B 4 heeft zijn werk op het inventarisbureau nimmer hervat en ook diens post is overgebracht naar

de afdeling personeelszaken en administratie.

De vroegere taken van deze beide ambtenaren werden sindsdien goeddeels door verzoeker vervuld.

II — De Procesvoering

Overwegende dat de procesvoering na te melden verloop heeft gehad:

Het introductief rekest is op 18 mei 1972 ter griffie van het Hof ingeschreven.

De schriftelijke behandeling heeft een normaal verloop gehad.

Op rapport van de Rechter-Rapporteur en de Advocaat-Generaal gehoord heeft het Hof (Tweede Kamer) besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Het heeft de Commissie echter verzocht ter terechtzitting enige vragen betreffende verzoekers tegenwoordige rechtspositie te beantwoorden.

De zaak is namens partijen bepleit ter terechtzitting van 5 april 1973.

De Advocaat-Generaal heeft ter terechtzitting van 30 mei 1973 zijn conclusie genomen.

III — Conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoeker* concludeert dat het den Hove behage:

— hem met ingang van februari 1971 in de categorie B te plaatsen;

Overwegende dat *verweerster* concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep niet-ontvankelijk of ongegrond te verklaren met veroordeling van verzoeker in de kosten.

IV — Middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat de middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

A — De ontvankelijkheid

Verzoeker betoogt dat de omstandigheid dat hij sedert februari 1971 is belast met de verantwoordelijkheid voor het inventarisbureau van de vestiging te Ispra een nieuw feit oplevert dat sindsdien de verlangde indeling rechtvaardigt.

Verweerster brengt hiertegen in dat het door verzoeker ingeroepen novum daarin is gelegen dat hij door ziekte van de chef de bureau van de inventarisdienst van de vestiging te Ispra tijdelijk (februari — mei 1971) belast is geweest met de taken welke gewoonlijk door bedoelde functionaris worden vervuld. Het gaat hier om een tijdelijke uitbreiding van de taken omschreven als de „belangrijkste hem opgedragen en door hem vervulde taken".

Verweerster ontkent dat verzoeker aan het hoofd van het inventarisbureau te Ispra is komen te staan. Zij betoogt dat men de instructies inzake de inventarisatie aan verschillende personen, onder meer aan verzoeker, heeft doen toekomen opdat zij kennis konden nemen van de bepalingen betreffende een deelgebied hunner werkzaamheden.

Het bijhouden van de inventaris viel onder de bevoegdheid van een andere ambtenaar, die wegens ziekte tijdelijk (oktober 1970 — september 1971) door verzoeker is vervangen. Van nieuwe feiten kan slechts worden gesproken wanneer er van duidelijke wilsuitingen der administratie sprake is. Op grond van een en ander ontkent verweerster dat zich in februari 1971 enigerlei nieuw feit heeft voorgedaan en concludeert zij tot niet-ontvankelijkheid van het beroep, aangezien de administratie door haar stilzwijgen alleen maar reeds in 1963 genomen besluiten heeft bevestigd.

Verzoeker zegt voor repliek dat het voormalig hoofd van het inventarisbureau van de vestiging te Ispra zijn werk op dat bureau niet heeft hervat omdat hij naar de afdeling personeelszaken en algemeen beheer is overgeplaatst. Hetzelfde geldt voor genoemde andere ambtenaar. Verzoeker is thans dus blijvend chef de bureau.

B — De zaak ten principale

Verzoeker betoogt dat het gelijkheidsbeginsel medebrengt dat hij per 1 februari 1971 in de categorie B moest worden geplaatst, omdat ook de ambtenaren die op de andere vestigingen verantwoordelijk zijn voor de inventaris op grond van een desbetreffende regeling van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek in die categorie zijn geplaatst. Daartoe bestaat te meer aanleiding omdat de vestiging te Ispra de belangrijkste is. In verzoekers beoordelingsrapport wordt trouwens gezegd dat de functies welke hij vervult met zijn opleiding en bekwaamheden in overeenstemming zijn. Hij wordt door de Commissie als hoofd van het inventarisbureau te Ispra beschouwd.

Verweerster merkt op dat wanneer een ambtenaar tijdelijk — om redenen van dienstbelang — het werk van een andere ambtenaar verricht, zulks geenszins medebrengt dat hij ook in diens rang moet worden geplaatst. De overgang naar een hogere categorie wordt geregeld in artikel 45, lid 2, van het Statuut, waarvan niet kan worden afgeweken. Dat verzoeker in feite het werk van een hogere ambtenaar heeft verricht maakte het de administratie nog niet mogelijk hem in een hogere categorie te plaatsen.

Verweerster beroept zich op 's Hofs arrest in de zaak 77-70, volgens hetwelk de omstandigheid dat een ambtenaar een taak vervult die aan een ambt van hogere loopbaan is verbonden, op zichzelf geen nieuwe indeling rechtvaardigt. Vervanging mag niet worden verward met herwaardering van een bestaand ambt — des dat de functies aan dat bepaalde ambt verbonden hoger worden gewaardeerd —. Zij verwijst ten deze naar 's Hofs arresten in de zaken 70-63 en 26-67 (Jurisprudentie 1964, blz. 905 en 1968, blz. 444).

Naar aanleiding van het betoog dat verzoeker op voet van gelijkheid met de ambtenaren op de andere vestigingen van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek moet worden behandeld merkt verweerster op dat te Karlsruhe weliswaar een ambtenaar in de categorie B hetzelfde werk doet als verzoeker, doch dat deze daarnevens met de analytische boekhouding betreffende het magazijn belast is en zich ook met de „markten" heeft bezig te houden. Op de andere vestigingen wordt verzoekers werk verricht door functionarissen in de categorie C. Verweerster betwist voorts dat er ten deze reglementaire voorschriften zouden bestaan.

Verzoeker zegt voor repliek dat hij thans te werk gesteld is op de vroegere post van een ambtenaar in de rang B, die niet meer op het inventarisbureau werkzaam is.

Verweerster merkt naar aanleiding hiervan op dat haar pas nadat van antwoord was gediend is medegedeeld dat laatstbedoelde ambtenaar op 1 augustus 1971 — dat wil zeggen kort nadat hij, van een langdurige ziekte hersteld, weer op het werk was verschenen — was overgeplaatst en op de afdeling personeelszaken en algemeen beheer benoemd. Die overplaatsing heeft echter geen enkele invloed op verzoekers indeling.

Volgens het beoordelingsrapport waarover de Commissie de beschikking heeft moest verzoeker ter fine van inventarisatie het door de vestiging te Ispra bestelde materiaal codificeren, vaststellen of het kon worden geïnventariseerd en nagaan of het aan de bestellingen voldeed. Als vervanger van het hoofd van dienst moest hij ook de procedures betreffende de hervorming der inventaris en de overdracht van materiaal bestuderen, er voor zorgen dat de inventaris op de algemene inventaris was afgestemd en de gegevens betreffende het materiaal mechanisch verwerken. Verzoeker werkt op de afdeling financiën en bevoorrading en staat als zodanig rechtstreeks onder het afdelingshoofd.

Zijn tegenwoordige indeling is ten volle gerechtvaardigd; men vergelijke slechts verzoekers functies met die welke op de lijst der standaardfuncties worden genoemd. Daaruit blijkt duidelijk dat verzoeker niet belast is geweest met werkzaamheden van een boven zijn rang gelegen niveau.

De omschrijving van de werkzaamheden van een „hoofdbeambte" en de verschillende bij wijze van voorbeeld genoemde werkzaamheden komen geheel met die van verzoeker overeen en, om de benamingen van die lijst aan te houden, zou hij „magazijnmeester — beheerder" of „hoofdbeambte bij het archief" kunnen worden genoemd. Opmerking verdient dat taken als aan verzoeker opgedragen worden omschreven als werkzaamheden van de rang C 2/3, (magazijnbeambte — boekhouder, beambte boekhouding, mecanografisch operator enz.) die kennelijk in de hogere rang zijn ondergebracht.

Al is er in de uitbreiding van verzoekers werkzaamheden na de overplaatsing van de chef de bureau in feite geen wijziging gekomen, dat neemt niet weg dat de heer Tontodonati nog steeds functies vervult welke volgens de omschrijving der standaardfuncties normaliter aan een ambtenaar in de categorie C 1 worden opgedragen.

Ter openbare terechtzitting heeft verweerster hieraan toegevoegd dat zij bij haar beboordeling van een post met name het aantal onder de betrokken ambtenaar staande personen in aanmerking neemt. Verzoeker heeft niemand onder zich, zodat er geen aanleiding bestaat zijn ambt te herwaarderen.

Verzoeker betoogt voorts dat er, ofschoon het Statuut geen herwaardering kent en verzoeker niet zonder vergelijkend onderzoek kan worden bevorderd, op grond van het Statuut wel een vergelijkend onderzoek kan worden uitgeschreven. Het Hof kan in zijn arrest alle ter oplossing van het geschil nodige maatregelen, met inbegrip van beëindiging van het stilzitten der administratie, gelasten. Verzoeker wijst daartoe op 's Hofs jurisprudentie:

— Lassalle/Parlement (15-63), Jurisprudentie 1964, blz. 57,

— Bourgaux/Parlement (1-56), Jurisprudentie 1955-56, blz. 456,

— Krawczynski/Commissie (83-63), Jurisprudentie 1965, blz. 806.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat verzoeker, ambtenaar van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra, bij klaagschrift van 31 januari 1972 de voorzitter der Commissie heeft verzocht hem met terugwerkende kracht tot februari 1971 te plaatsen in de categorie B,

dat deze klacht onbeantwoord bleef, waarna hij zich krachtens artikel 91, lid 2, tweede alinea van het Statuut (in zijn toenmalige redactie) met het onderhavig beroep tot het Hof heeft gewend;

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

2 Overwegende dat de Commissie betoogt dat het beroep niet-ontvankelijk is aangezien het afwijzend besluit dat in het stilzwijgen van de voorzitter der Commissie besloten lag slechts de bevestiging zou inhouden van een eerder genomen besluit waartegen niet meer kan worden opgekomen;

3 Overwegende dat verzoeker betoogt dat zich in januari 1971 een nieuw feit zou hebben voorgedaan waardoor de omstandigheden, zoals die ten tijde van het bij zijn vaste aanstelling aanvankelijk genomen indelingsbesluit bestonden, aanmerkelijk zouden zijn gewijzigd;

dat hij er in verband hiermede op wijst dat de ambtenaar die met de leiding van het inventarisbureau belast was in januari 1971 ziek is geworden en nadien zijn vroegere functie niet meer heeft vervuld, aangezien hij in augustus 1971 naar een andere dienst is overgeplaatst;

dat ook de ambtenaar die hem terzijde stond het inventarisbureau voorgoed heeft verlaten;

dat verzoeker zich daardoor alleen met alle bureauwerkzaamheden zag belast;

4 Overwegende dat verweerster tijdens de mondelinge behandeling de juistheid dezer posita heeft erkend;

dat er in feite een reorganisatie van de dienst heeft plaatsgevonden welke voor verzoeker een uitbreiding van zijn taken behelsde;

dat hij derhalve terecht aan de Commissie heeft verzocht in verband met de wijzigingen in de opbouw van zijn dienst zijn rechtspositie opnieuw in overweging te nemen;

5 dat de stilzwijgende afwijzing van zijn klacht dus een voor verzoeker nadelige beslissing inhoudt;

dat zijn beroep derhalve ontvankelijk is;

Ten principale

6 Overwegende dat tot het met de inventarisatie van het materiaal belaste bureau te Ispra drie personeelsleden behoorden, des dat één hunner was geplaatst in de rang B 1, diens plaatsvervanger in de rang B 4 en de derde, verzoeker, in de rang C 1;

dat toen beide eerstgenoemden hun functies op het inventarisbureau niet langer uitoefenden, de volle verantwoordelijkheid voor het bureau op verzoeker is komen te rusten;

7 Overwegende dat verzoeker betoogt dat hij belast is gebleven met de functies welke voorheen aan deze beide ambtenaren waren opgedragen, zodat hij thans „chef de bureau" is en in de loopbaan B 3/B 2 moet worden geplaatst;

8 Overwegende dat de administratie weliswaar van een ambtenaar niet mag verlangen dat hij zich belast met werkzaamheden van een boven zijn rang gelegen niveau, maar dat aanvaarding van die taken wel met het oog op een eventuele bevordering in aanmerking kan worden genomen, doch betrokkene geen aanspraak op een andere indeling geeft;

dat bovendien voor plaatsing in een hogere categorie volgens artikel 45 van het Statuut slechts in aanmerking komt wie daartoe na vergelijkend onderzoek mocht worden benoemd;

9 dat blijkens de toelichting der Commissie niet slechts de in categorie B geplaatste ambten op het inventarisbureau, doch ook de desbetreffende begrotingsposten naar een andere dienst waren overgebracht;

dat er derhalve op deze dienst geen vacatures in de categorie B te vervullen waren waarin door uitschrijving van een vergelijkend onderzoek had kunnen worden voorzien;

10 dat het beroep derhalve ongegrond is;

Ten aanzien van de kosten

11 Overwegende dat verzoeker in het ongelijk is gesteld;

dat volgens artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten wordt verwezen;

dat evenwel volgens artikel 70 van dat Reglement kosten door de instellingen gemaakt wegens door de personeelsleden der Gemeenschappen ingestelde beroepen, te haren laste blijven;

Gezien de stukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de pleidooien van partijen;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

Gelet op de Verdragen ter oprichting voor de Europese Gemeenschappen;
Gelet op de Protocollen betreffende het Statuut van het Hof van Justitie;
Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, met name de artikelen 45 en 91;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

rechtdoende:

1. **verwerpt het beroep,**
2. **verstaat dat elk van beide partijen de eigen kosten dragen.**

Pescatore Sørensen Mackenzie Stuart

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op twaalf juli negentienhonderddrieënzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President van de Tweede Kamer
P. Pescatore

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL H. MAYRAS VAN 30 MEI 1973 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

Zou de aanhouder in ieder geval winnen, dan zoudt U ongetwijfeld de vordering van de heer L. Tontodonati, gedaan in zijn tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingediend verzoekschrift, moeten toewijzen.

Ten tweeden male verzoekt hij Uw Hof uit te spreken dat hij recht heeft op de herindeling van zijn ambt waarom hij sinds meer dan tien jaren onverpoosd vraagt.

In 1958 trad hij bij de Euratom-Commissie in dienst en per 1 januari 1962 werd hij door de communautaire overheid vast aangesteld als hoofdcommies in de rang C 1, eerste salaristrap. Hij was werkzaam op de dienst bevoorrading en magazijn van het Centrum voor Onderzoek op het gebied van de kernenergie te Ispra. Sedert 1963 werd zijn functie in het jaarlijkse beoordelingsrapport omschreven

1 — Vertaald uit het Frans.